

Europaudvalget

FOLKETINGET

OFFENTLIGT REFERAT

AF 31. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: Tirsdag den 21. maj 2013
Tidspunkt: 5 min. efter afsl. af mødet i UPN, dog tidligst kl. 14.45
Sted: Vær. 2-133

Til stede: Jens Joel (S), fungerende formand, Camilla Hersom (RV), Nikolaj Villumsen (EL), Erling Bonnesen (V), Lykke Friis (V), Pia Adelsteen (DF), Merete Riisager (LA).

Desuden deltog: Statsminister Helle Thorning-Schmidt

Punkt 1. Forelæggelse af møde i Det Europæiske Råd den 22. maj 2013

EUU alm. del (12) – bilag 337 (udkast til kommenteret dagsorden) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 22/5-13 – bilag 1)
EUU alm. del (12) – bilag 370 (udkast til retningslinjer for konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 22/5-13 – bilag 2)
Det Europæiske Råd 22/5-13 – bilag 3 (brev fra Barroso vedlagt to publikationer om energi og skat)
Det Europæiske Råd 22/5-13 – bilag 5 (hyrdebrev forud for Det Europæiske Råd 22/5-13)
EUU alm. del (12) – bilag 388 (udkast til konklusioner) (fortroligt) (papiromdelt på Det Europæiske Råd 22/5-13 – bilag 6)
Rådsmøde 3240 – bilag 3 (status for implementering af Det Europæiske Råds konklusioner)

Statsministeren: I morgen er der møde i Det Europæiske Råd, og der er tale om et kort endagsmøde. På DER-mødet i marts blev vi enige om, at vi i løbet af de kommende måneder skal have en række tematiske diskussioner med fokus på områder, der er centrale for europæisk vækst og konkurrenceevne. Det første emne, vi tager fat på i den forbindelse, er energi, og det er den diskussion, vi skal have i morgen. Jeg regner dog med, at det dominerende emne på mødet bliver bekæmpelse af skatteunddragelse, som er sat på dagsordenen, efter at der er kommet et nyt globalt momentum på området.

Inden jeg uddyber de to emner, vil jeg nævne, at det tidligere var tanken, at vi skulle have en kort statusdrøftelse om arbejdet med styrkelse af ØMU'en, men på grund af tidsmæssige begrænsninger for vores møde, har DER-formanden taget punktet af dagsordenen. Vi vender tilbage til spørgsmålet på DER-mødet i juni, hvor vi også skal behandle de landespecifikke anbefalinger som led i det europæiske semester. Alt det får vi lejlighed til at diskutere forud for mødet i juni.

Så vidt de forskellige emner, som vi skal behandle på vores møde i morgen. Samlet set er der tale om et interessant møde med to temaer, som vi fra dansk side byder varmt velkommen. Jeg mener, vi skal sende stærke signaler på skatteområdet og på energiområ-

det, sådan at EU også fortsat kan gå forrest og skubbe på udviklingen globalt på disse to områder.

Skattepolitik

Statsministeren: Jeg vil starte min gennemgang med skattespørgsmålene. Vi står lige nu i en særlig situation med et stærkt momentum for at gøre op med skatteunddragelse og sikre en fair og korrekt beskatning. Det momentum er bl.a. opstået på grund af USA's såkaldte FATCA-aftaler, som er aftaler om informationsudveksling med en række lande, herunder Danmark. Det skal vi benytte os af på vores møde i DER, for det er et vigtigt skridt i kampen mod skatteunddragelse og skattely. Det er åbenlyst, at alle bør bidrage med deres fair andel og betale de skatter, vi nu engang har vedtaget. Særlig i en krisesituation, hvor alle lande vender og drejer hver krone – eller hver euro – i budgettet, er det uacceptabelt, at skattespekulanter unddrager sig deres ansvar over for samfundet og ikke betaler deres skat. Det er uacceptabelt, at skattely hjælper med det.

Vi har fra dansk side længe været optaget af at lukke smuthuller og mindske skatteunddragelse. Under det danske formandskab pressede vi hårdt på for at få fremdrift på området, særlig i forhold til ændringerne af rentebeskatningsdirektivet. Men vi måtte dengang konkludere, at det simpelt hen ikke var muligt at rokke ved holdningen hos de to lande, der blokerede. Tiden var ikke moden, men det er den formentlig ved at være nu. Det er et kæmpe skridt fremad, at vi nu er ved at have et samlet EU på dette spørgsmål. Vi skal udnytte situationen til at få banket de konkrete sager i mål hurtigst muligt. På DER-mødet skal vi blive enige om en samlet pakke af forslag. Det drejer sig bl.a. om tiltag til bekæmpelse af momssvig, styrket arbejde med automatisk informationsudveksling og bekæmpelse af aggressiv skatteplanlægning og spekulation i beskatning af overskud.

Derudover er der spørgsmålet om rentebeskatningsdirektivet. Der har længe været en principiel enighed blandt hovedparten af EU-landene om ændringerne af rentebeskatningsdirektivet, som skal sikre en mere effektiv beskatning. Men Luxembourg og Østrig har blokeret sagen. I sidste uge var der møde blandt økonomi- og finansministrene, og på det møde var det fortsat ikke muligt at nå til enighed om selve det forbedrede direktiv. Man opnåede dog enighed om, at EU nu kan indlede forhandlinger med centrale europæiske tredjelande om forbedringer af EU's rentebeskatningsaftaler, som svarer til de foreslåede ændringer af direktivet. På DER-mødet bør vi give maksimal politisk støtte til yderligere fremdrift på skatteområdet og lægge pres på vedtagelsen af initiativer rettet mod skattesvig. Helt konkret håber jeg at DER vil bede økonomi- og finansministrene om hurtigst muligt at nå til enighed om ændringerne af rentebeskatningsdirektivet, og at vi kan presse Luxembourg og Østrig i retning af at acceptere at gå over til automatisk udveksling af skatteoplysninger på et bredere område. Hvor langt vi kommer, afhænger selvfølgelig i høj grad af netop de to lande, som indtil videre ikke har ladet til at ville bevæge sig. Men der er ikke nogen tvivl om, at der nu ligger et intenst pres på dem.

Jeg regner også med, at vi vil byde det velkommen, at de fem største EU-lande har taget initiativ til etableringen af en ny international standard for automatisk udveksling af skatteoplysninger netop baseret på FATCA-aftalerne. Det bør ske på det bredest mulige grundlag, hvilket vil sige, at også indkomsttyper ud over renter fra opsparing bør omfattes. Fra dansk side har vi tilsluttet os initiativet. Samtidig mener vi, at det vil være det mest effektive, hvis den automatiske informationsudveksling bliver koordineret og foregår i en EU-ramme, når det gælder bredere udveksling af oplysninger mellem EU-landene. Derfor er det også positivt, at Kommissionen har annonceret, at den snart vil fremsætte et forslag om netop det. En stærk fælles EU-position er nødvendig for at EU kan påtage sig en ledende rolle i forhold til automatisk informationsudveksling og bekæmpelse af skatteunddragelse, blandt andet i regi af G8, G20 og OECD.

Nikolaj Villumsen nævnte, at der i Europa-Parlamentet et par dage forinden var blevet vedtaget en opfordring til at arbejde for at afskaffe bankhemmeligheden. Han spurgte, om statsministeren ville følge den opfordring. Det mente han ville gøre bekæmpelsen af skatteunddragelse mere effektiv.

Pia Adelsteen spurgte om, hvorfor det er vigtigt at lave automatiske informationsudvekslinger i EU-rammer.

Statsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at hun ikke kendte ordlyden af Europa-Parlamentets opfordring til at afskaffe bankhemmeligheden, men at diskussionerne i DER handler om at udbrede den automatiske informationsudveksling, så den kommer til at gælde for alle lande. Rentebeskatningsdirektivet skal i sin forbedrede form også komme til at gælde for alle lande. Derudover er der Kommissionens initiativer, som handler om lidt for spekulativ eller kreativ skatteplanlægning, momssvig og lign. Hun troede, man ville komme langt med de emner, der var sat på dagsordenen. Der er stadig lang vej, men der er sket noget nyt og spændende på området.

Statsministeren svarede Pia Adelsteen, at der, bortset fra to lande, allerede er automatisk informationsudveksling mellem medlemslandene i regi af femlandeinitiativet. At alle laver bilaterale aftaler med amerikanerne, skaber et nyt momentum for at samle femlandeinitiativet til et egentligt EU-initiativ, hvad statsministeren ville foretrække.

Nikolaj Villumsen håbede, at regeringen ville gå foran og lave en sortliste over skattely inden for EU. Det mente han ville lægge et massivt pres, men det ville nok ikke kunne aftales i enstemmighed, da de medlemslande, der kunne komme på listen, sidder med ved bordet.

Pia Adelsteen spurgte, om det ville indebære nogen forskel i måden, den automatiske informationsudveksling fungerer på, om det sker som et samlet EU-initiativ eller i kraft af bilaterale aftaler. Hun spurgte derudover, om man forventede, at mange af dem, der forsøger sig med skatteunddragelse, vil flytte deres penge andre steder hen, f.eks. til Cayman Islands.

Statsministeren svarede Nikolaj Villumsen, at Danmark er imod skattely, fordi statskassen går glip af penge, og fordi det er uretfærdigt over for de virksomheder, der overholder lovgivningen. Kommissionens handlingsplan for skattesvig og skatteunddragelse har et punkt om sortlistning af lande, der ikke opfylder betingelserne for god forvaltningspraksis på området, og Danmark støtter en fælles sortlistning af de lande, som ikke har en international standard for udveksling af oplysninger mellem skattemyndigheder, eller som deltager i unfair skattekonkurrence. Det er et rigtig godt eksempel på, hvad EU kan: Det nytter ikke noget, at landene laver sortlister enkeltvis, det er langt mere effektivt, at landene gør det i fællesskab.

Statsministeren meddelte Pia Adelsteen, at Danmark allerede har en aftale om udveksling af informationer imellem de danske og amerikanske skattemyndigheder. De fem lande bag den nuværende ordning vil gerne gøre aftalen global, og det støtter regeringen, men foretrækker en egentlig EU-holdning på området.

Nikolaj Villumsen fandt det positivt, at EU-landene er blevet enige om en sortliste, men spurgte, om ikke den kun omfatter lande uden for EU, så skattely inden for EU går fri. Her kunne Danmark gå foran og påpege, at lande som Irland, Cypern og Luxembourg underbyder det danske velfærdssamfund med voldsomt lave skatter.

Statsministeren fortalte Nikolaj Villumsen, at Østrig og Luxembourg ikke i øjeblikket ønsker at være fuldt med i rentebeskatningsdirektivet. Der vil blive lagt maksimalt pres på de to lande for at komme med, og mange af de udfordringer, Nikolaj Villumsen nævner, vil blive løst, hvis det lykkes. Der er oven i købet foreslået nogle forbedringer i forhold til det nuværende rentebeskatningsdirektiv.

Merete Riisager ønskede at få præciseret den danske regerings fokus på skatteområdet. Var det bedre informationer til at bekæmpe ulovligheder med, man ønskede, eller var det også – som dialogen mellem statsministeren og Nikolaj Villumsen gav indtryk af – udlig-ning af konkurrencevilkår? Det ville hun gerne sikre sig at der ikke var tale om.

Statsministeren svarede, at det drejer sig om rentebeskatningsdirektivet, som dybest set handler om automatisk udveksling af informationer. Der er to lande, der har været skeptiske, som man håber at få med i direktivet. Det vil gøre enorm forskel for bekæmpelsen af skatteunddragelse i EU.

Energipolitik

Statsministeren: Så er der spørgsmålet om energi og europæisk konkurrenceevne. Vi står i en situation med høje olie- og gaspriser i EU over for lave globale kulpriser, som følge af USA's skifergasrevolution. Den hurtige udbredelse af ny teknologi til gasudvin-ning fra nye lag i undergrunden har gjort naturgas fire-fem gange så billig for den ameri-kanske industri som for den europæiske, og det har skabt usikkerhed blandt investorer og

energiproducenter og ført til nedgang i investeringerne i ny energiproduktionskapacitet i EU.

DER-formanden har lagt op til en strategisk diskussion om energipolitik og koblingen til vores konkurrenceevne i Europa. Van Rompuy har foreslået, at vi fokuserer på energieffektivitet, egne energiresourcer og investeringer i infrastruktur. Jeg vil i den forbindelse især lægge vægt på nødvendigheden af en fortsat ambitiøs indsats for øget energieffektivitet. Bedre energieffektivitet kan reducere vores omkostninger, mindske vores afhængighed af usikre energiforsyninger og begrænse vores udledninger af drivhusgas. Det vil styrke vores konkurrenceevne og kan bidrage til at skabe grønne arbejdspladser.

Selv om temaet er energi, er der egentlig ikke lagt op til, at vi forholder os til klimaemner. Men der har vi fra dansk side presset på for, at vi på DER-mødet lægger sporet for arbejdet med EU's klima- og energipolitik efter 2020. Da DER-formanden besøgte København den 6. maj 2013, lagde jeg også vægt på vigtigheden af, at det fremgår af vores konklusioner for i morgen, at vi skal fastlægge en langsigtet ramme. Klare og langsigtede politiske mål er væsentlige forudsætninger for at fremme investeringer i grønne løsninger. Som vi har set det i dansk presse for nylig, er det en konkret problemstilling for danske grønne virksomheder, som mener, de kan mærke et fald i eksporten af grøn teknologi, fordi investorerne tøver med at poste de nødvendige milliardbeløb i energiprojekter, når de mangler en langsigtet klima- og energiramme. Og det er vigtigt, for at vi kan leve op til de mål for CO₂-reduktion, vi har sat i EU for 2050.

Der er ikke nogen tvivl om, at det lige nu er op ad bakke for de lande, heriblandt Danmark, som skubber på for en ambitiøs klimapolitik i EU. Det er, synes jeg, Europa-Parlamentets nylige afvisning af Kommissionens backloadingforslag om midlertidig sanktionering af CO₂-kvoter vel egentlig også et udtryk for. I mine øjne bliver det kun endnu vigtigere, at vi fra dansk side forsøger at fastholde fokus i EU på fortsat at have en ambitiøs klimapolitik. Kommissionen fremlagde i marts en grønbog vedrørende klima- og energiindsatsen frem mod 2030. Det er derfor for tidligt at have en substansdiskussion om emnet på DER, men vi mener fra regeringens side, at det er vigtigt, at vi snart får igangsat en proces, så spørgsmålet ikke bliver sparket til hjørne.

Nikolaj Villumsen delte ønsket om en ambitiøs CO₂-målsætning, men påpegede, at man kan få gode CO₂-tal ved at foretage nogle, for ham at se, problematiske investeringer, f.eks. i atomkraft og skifergas, hvis skadelige virkninger amerikanske rapporter dokumenterer. Han spurgte statsministeren, om regeringen har en holdning til, hvordan CO₂-målene skal opnås. Med andre ord: Vil man holde fast i en grøn dagsorden, der udelukker atomkraft og skifergas?

Nikolaj Villumsen var kritisk over for planerne om, at EU skal få gas fra Turkmenistan og dermed blive afhængig af råstoffer fra en slyngelstat. Turkmenistan er ifølge Journalister Uden Grænser verdens tredjeværste land, hvad angår ytringsfrihedskrænkelser. Man har lukket biblioteker uden for hovedstaden, forbudt skæg, makeup, bilradioer, videospil osv. Det mindede Nikolaj Villumsen om Taleban, og han spurgte, om statsministeren deler

hans bekymringer over menneskerettighedskrænkelserne i landet, og om hun vil modarbejde, at der bliver indgået en gasaftale, før der bliver ændret på forholdene i Turkmenistan.

Pia Adelsteen hæftede sig ved, at statsministeren mente, det var vigtigt med langsigtede klima- og energirammer for at få investeringer i grøn energi. Hun syntes selv, det var vigtigt at koble emnet til konkurrenceevnen, som det kan blive en udfordring at opretholde, hvis energipriserne stiger meget. Pia Adelsteen spurgte derfor, om der en kobling til konkurrenceevnen i den langsigtede plan. Det er fint at have en meget ambitiøs målsætning om grøn energi, men den er også dyrere, sagde Pia Adelsteen.

Lykke Friis sagde med henvisning til debatten om backloading i Europa-Parlamentet, at der ikke ligefrem var fart på den grønne bølge. Det var også et minus, at der er blevet skåret i Kommissionens oprindelige forslag om den såkaldte *Connecting Europe*-facilitet, da en ordentlig infrastruktur er forudsætningen for et indre marked, hvor grøn – og anden – energi kan købes og sælges. Lykke Friis spurgte statsministeren om, hvordan hun så forhandlingsituationen. Er der ved at ske et skift over mod andre energiformer end de grønne? Statsministeren havde selv nævnt, at det var en kamp at få den grønne energi på dagsordenen, og Lykke Friis spurgte, om hvordan statsministeren troede, at den kamp ville forløbe. Et af de centrale spørgsmål er på sigt, om man også i 2030-planen skal have en treenighed af mål som i dag, altså mål for henholdsvis CO₂-reduktion, vedvarende energi og energieffektivitet. Mener regeringen, at EU fremadrettet skal have tre mål på området?

Merete Riisager glædede sig over koblingen mellem energipolitik og vækst. Hun bemærkede, at der var fokus på energieffektivitet, men at man ikke kan effektivisere sig ud af energibehovet. Derfor spurgte hun statsministeren, om man kan se en tendens til en mere fordomsfri tilgang til energiformer, og om hun mener, at skifergas kan rummes inden for den grønne energidagsorden i EU.

Statsministeren svarede Merete Riisager, at regeringen vil sikre, at efterforskningen af skifergas og alle indvindingsaktiviteter gennemføres fuldt forsvarligt miljø- og sikkerhedsmæssigt. Under den forudsætning ønsker regeringen at få undersøgt, om der er potentiale for produktion af skifergas i Danmark. Regeringen har en ambitiøs plan for at omstille det danske energisystem og gøre det uafhængigt af fossile brændstoffer, men fossile brændstoffer vil alligevel være en stor del af energisystemet i Danmark i mange år frem. Derfor vil der være god mening i at anvende naturgas, hvis den kan erstatte kul, som er mere forurenende. Men man ved endnu ikke, om der er skifergas i Danmark, og der er også særlige miljømæssige aspekter, som man må tage højde for.

Hun svarede derudover Merete Riisager, at regeringen hele tiden har arbejdet for mere bæredygtig energi, også så man bliver uafhængig af ændringer i energipriserne. Der er derudover fokus på at få et fælles marked for energi og på energieffektivisering, der ganske rigtigt ikke kan løse det hele, men dog noget, idet omkostningsniveauet udgøres af mængden gange prisen. Derfor bør energieffektivisering stadig være et mål.

Statsministeren gav Nikolaj Villumsen ret i, at der er nogle særlige problemer i Turkmenistan. Derfor støtter regeringen Kommissionens positive indstilling til at få nye gasleverancer gennem den sydlige korridor. Det vil reducere Ruslands dominans, og det er vigtigt for gasforsyningsikkerheden. Regeringen støtter EU's menneskerettighedsdialog med Turkmenistan.

Statsministeren svarede Lykke Friis, at regeringen ikke havde taget stilling til størrelsesordenen af de eventuelt bindende delmål i 2030-planen, men at det stadig er de tre felter, Lykke Friis nævnte, som regeringen er optaget af: vedvarende energi, energieffektivitet og drivhusgasreduktion. Regeringen afventer den høring, der kommer på baggrund af grønbogen, og Kommissionens forslag til konkrete mål og tilhørende konsekvensanalyse. Hun bekræftede, at der sker ting på energiområdet, som gør, at diskussionen er lidt op ad bakke. F.eks. blev den fornuftige idé om backloading afvist af Europa-Parlamentet, og der er den store forskel på energipriserne i USA og Europa, som kan gøre det mere attraktivt at bruge kul, efterhånden som det bliver billigere. De skævheder på energimarkedet er man nødt til at forholde sig til.

Nikolaj Villumsen påpegede, at rapporter viser, at skifergasudvinding er skadelig for beboerne i nærområdet. Man ved ikke, om skifergas findes i Danmark, og dermed heller ikke, om man kan tjene penge på det. Men man ved, at Danmark kan tjene penge på en ambitiøs grøn strategi med vindenergi, som mange arbejdspladser er afhængige af. Derfor undrede det ham, at regeringen satser på skifergas. Gasaftalen kan selvfølgelig give anledning til en dialog om menneskerettighedskrænkelser, men Nikolaj Villumsen troede, at Turkmenistans diktator ville lægge mere mærke til milliarderne fra gasaftalen end til kritikken. Erfaringen fra Rusland viser, at en gasaftale ikke nødvendigvis løser menneskerettighedsproblemerne. Derfor mente han, at regeringen svigter både hvad angår det grønne, herunder muligheden for at skabe grønne arbejdspladser, og hvad angår menneskerettigheder.

Pia Adelsteen sagde, at når man køber gas fra et sted med menneskerettighedsproblemer, er det netop en god anledning til at presse det pågældende land. I forbindelse med ulandsbistand stiller man som regel nogle betingelser op, og det kunne man også gøre i forbindelse med gasleverancen.

Lykke Friis mindede statsministeren om, at der er vedtaget et moratorium fra regeringens side om nye borer af skifergas, så mere entusiastisk er regeringen vel ikke, hvad skifergas angår.

Hun forstod ikke helt, om regeringen på det grønne område vil arbejde for ét bindende mål eller tre – altså et for vedvarende energi, et for CO₂ og et for energieffektivitet. Hun var med på, at man ikke kan lægge sig fast på målenes omfang, men da hun i et nørdet øjeblik havde læst i regeringsgrundlaget, stod der på s. 28 følgende: "I EU vil regeringen arbejde for, at der fastlægges bindende mål for energibesparelser og vedvarende energi – også efter 2020 – og at EU's målsætning for reduktion af CO₂ -udledningen i 2020 sæt-

tes op fra 20 pct. til 30 pct.” Lykke Friis ville ikke, som den tidligere opposition, insistere på, at der skal kæmpes blodigt for de 30 pct., hvis man er alene om det, men hun ville gerne vide, om regeringen, som der står i regeringsgrundlaget, vil arbejde for tre mål. I modsat fald ville hun gerne vide, hvorfor regeringen har ændret holdning.

Statsministeren troede, at hun og Nikolaj Villumsen var enige, hvad angår gasaftalen med Turkmenistan. Regeringen støtter Kommissionens menneskerettighedsdialog med Turkmenistan, men man skal også have respekt for, at nogle gerne vil have forsynings-sikkerhed.

Nikolaj Villumsens fremstilling af, at regeringen satser på skifergas, kunne statsministeren slet ikke genkende. Regeringen vil bare ikke udelukke at undersøge – under behørig hensyntagen til miljøet – om der findes skifergas i Danmark. Det kan aflaste kullet i en periode, men det skal ikke svække de øvrige mål for bæredygtig energi.

Statsministeren glædede sig over, at Lykke Friis havde læst i regeringsgrundlaget, og svarede, at regeringen går efter de samme tre mål, som regeringsgrundlaget nævner. Der er for tiden ikke opbakning til at øge CO₂-reduktionsmålene blandt medlemslandene, men det ændrer ikke ved, at regeringen arbejder for at øge dem fra 20 pct. til 30 pct. i 2020. Topmødet handler bare ikke om, hvilke og hvor ambitiøse mål man skal have, men om energipolitik. Her insisterer regeringen på, at der også skal være fokus på klimavisionerne.

Nikolaj Villumsen troede ikke, at han var enig med statsministeren angående Turkmenistan. Hvis menneskerettighedsdialogen ikke bevæger sig og man alligevel belønner regimet med en milliardaftale om gas, bliver dialogen ikke taget særlig seriøst. Han håbede derfor, at statsministeren ville modarbejde gasaftalen, der gør EU afhængig af turkmensk gas, indtil der er kommet styr på menneskerettighedssituationen.

Nikolaj Villumsen mente ikke, at energidiskussionen kan afkobles fra klimadiskussionen; hvis man vil noget med klimamålsætningerne, skal de integreres i energipolitikken. Det bekymrede ham, at regeringen underminerer den grønne dagsorden ved f.eks. at diskutere atomkraft og skifergas. I stedet burde den holde fast i den grønne dagsorden, der kan skabe arbejdspladser i tusindvis, mente han.

Lykke Friis mente, at netop når mødet handlede om energipolitik, var statsministerens holdning til mål for vedvarende energi relevant. Det syntes hun om noget er et energipolitisk spørgsmål. Lykke Friis havde indtryk af, at regeringsgrundlaget var sløret lidt til, og ville gerne have præciseret, om det fortsat var regeringens holdning, at der skal være tre mål. Hvis ikke mente hun som Nikolaj Villumsen, at den grønne profil mangler. Man skal tage til Bruxelles med en klar dagsorden og melde ud, hvad man ønsker, frem for at afvente, hvad Kommissionen kommer med. Folk, der arbejder med energi og klima, er meget optagede af, hvor mange mål der skal være, oplyste hun.

Statsministeren opfordrede Nikolaj Villumsen til at diskutere gasaftalen med Turkmenistan med udenrigsministeren og understregede, at emnet ikke som sådan var på dagsordenen, men ville blive diskuteret på sidelinjen.

Statsministeren svarede Lykke Friis, at der er lagt op til en strategisk diskussion af energipolitikken og dens kobling til konkurrenceevnen. Van Rompuy har foreslået, at man fokuserer på energieffektivitet, egne energiresourcer og investeringer i infrastruktur, og selv om der ikke er lagt op til at forholde sig til klimaemner, har Danmark presset på for at lægge sporet for EU's arbejde med en klima- og energipolitik efter 2020. Det har statsministeren nævnt for DER-formanden, og det skulle også gerne fremgå af konklusionerne. Hun forventede, at DER vil hilse Kommissionens grønbog om en ramme for klima- og energipolitikken for 2030 velkommen, og at det vil blive noteret, at Kommissionen vil fremlægge rammen inden udgangen af 2013, hvorefter DER vil vende tilbage til sagen. Hvis det kommer til at stå i rådsmødekongklusionerne, er det på grund af det pres, Danmark har lagt. Statsministeren opfordrede til at passe på ikke at dø af grin, når Venstre klandrer regeringen for ikke at have tilstrækkeligt grønne mål. Hun gentog, at regeringen stadig har de tre pejlemærker, der fremgår af regeringsgrundlaget, selv om hun havde erkendt, at det er op ad bakke. Og hvis hun kunne regne med Venstres støtte i dette spørgsmål, ville hun gå fra udvalgsmødet som en glad statsminister.

Kommissionens fremtidige sammensætning

Statsministeren: På DER-mødet skal vi også træffe beslutning om den fremtidige sammensætning af Kommissionen. Beslutningen er en formalisering af enigheden på DER-møderne i december 2008 og juni 2009 om at fastholde ordningen om en kommissær pr. medlemsland. Dermed indfrier vi de løfter, som vi har givet til det irske folk forud for deres aftale om Lissabontraktaten i 2009. Jeg vil derudover i forlængelse af europaministerens forhandlingsoplæg for Europaudvalget i fredags om fordeling af pladser i Europa-Parlamentet for den kommende valgperiode nævne, at det er forventningen, at der vil blive truffet formel beslutning i sagen på Det Europæiske Råd den 27.-28. juni. Der er ikke lagt op til, at sagen behandles på det her møde. Parlamentets forslag indebærer som bekendt, at Danmark beholder 13 pladser.

Lykke Friis spurgte om, hvordan Kommissionen fremover skal organiseres med en kommissær pr. land. Det diskuteres, om der skal være klynger af kommissærer, a- og b-kommissærer eller junior- og seniorkommissærer, og selv om det ikke var til diskussion i DER netop nu, ville hun gerne høre – og diskutere – regeringens holdning til det punkt.

Udenrigspolitik

Statsministeren: Der er faktisk ikke lagt op til, at vi skal diskutere udenrigspolitiske emner på mødet i morgen. Men det kan ikke udelukkes, at spørgsmålet om våbenembargoen i forhold til Syrien kan komme op. Vi fastholder fra dansk side, at det er et vanskeligt

dilemma. Vi anerkender behovet for at hjælpe oppositionen i Syrien, men er samtidig bekymrede for spredning af våben til ekstremistiske grupper. Vores udgangspunkt i forhandlingerne er fortsat, at vi ikke ønsker en yderligere revision af våbenembargoen, men vi vil engagere os i diskussionen frem mod det kommende udenrigsrådsmøde den 27. maj. Vi ønsker ikke, at det samlede sanktionsregime skal falde, men jeg vil blot minde om, at det kræver en enstemmig beslutning at forlænge det eksisterende regime. Hvis der ikke kan opnås enighed, udløber sanktionsregimet i sin helhed den 1. juni. Samtidig vil jeg gerne sige, at jeg håber, at udmeldingen fra de amerikanske og russiske udenrigsministre om en international konference nu kan sætte en ny dynamik i det politiske spor. Udenrigsministeren vil vende tilbage til sagen i Udenrigspolitisk Nævn og også her i Europaudvalget.

Pia Adelsteen spurgte, om man forventer enstemmighed for at forlænge sanktionsregimet, og hvad der i modsat fald vil ske.

Nikolaj Villumsen mente, at det var rigtigt af regeringen at holde fast i, at våbenembargoen skal fortsætte. Grundlæggende så han to modsatrettede strategier i forhold til Syrien. Den ene er at pumpe våben ind i landet, som Qatar, Saudiarabien og Tyrkiet gør det, den anden er at presse på for en politisk forhandlingsløsning, som USA og Rusland gør det. Nikolaj Villumsen mente, det var helt afgørende, at Danmark satser på det sidste.

Statsministeren svarede, at hvad angår våbenembargoen, vil regeringen gerne støtte den syriske opposition, men er samtidig nervøs for, at en ophævelse af våbenembargoen vil føre til en yderligere militarisering af en i forvejen forfærdelig konflikt. Derfor er regeringen stadig fortaler for at fortsætte våbenembargoen, men den anerkender, at det er et dilemma.

Mødet sluttede kl. 15.40